

תת"ע 5526/03/13 - מדינת ישראל נגד עומר סואעד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

01 אפריל 2014

תת"ע 5526-03-13 מדינת ישראל נ' סואעד

בפני כב' השופט שמואל יציב
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
עומר סואעד

נוכחים:

התובע: פקד חנא קובטי, עו"ד

הנאשם: נוכח

הסנגור: עו"ד עבדאללה ח'ורי

השעה: 09:44

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

מתחם הענישה ההולם לעבירה של נהיגת רכב כשרשיון הרכב פקע תקופה העולה על ששה חודשים תלוי בתקופת הפקיעה, שכן נהיגה ברכב שלא עובר מבחן רישוי תקופה ארוכה מסכנת את הציבור. במקרה שלנו מדובר בנהיגת רכב כשרשיון הרכב פקע תקופה של שנתיים וארבעה חודשים, כלומר הרכב לא עבר שלושה מבחני רישוי. בנסיבות אלה מתחם הענישה ההולם הוא פסילה מלקבל או מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה שבין שלושה חודשים ל-12 חודשים, פסילה ע"ת שהמתחם ההולם לגביה יהיה תמיד תקופה קצרה וזאת מאחר וכל עבירה על אחת מהעבירות המנויות בתוספת הראשונה או השניה מפעילה את התנאי ולעתים מדובר בעבירות קלות ביותר שלא מקובל להטיל על העובר אותן עונש של פסילה. קנס שלגבי אנשים ממעמדו של הנאשם - שכיר בתחום החקלאות, גרוש וחייב כ-300 אלף ₪ לאנשים שונים - נע בין 3000 ₪ ל-5000 ₪. אין להתעלם מהעובדה כי הימנעות ממבחן שנתי לרכב רווח כלכלי בצידה, שכן הנאשם חוסך את עלות התיקונים ואגרת הרישוי.

עמוד 1

נסיבות המקרה הן כלהלן:

הנאשם נוהג משנת 1977 ולחובתו 53 הרשעות קודמות. בין היתר:

ב- 27.06.2011 (תיק 6232-04-11) נדון הנאשם על עבירה של נהיגה ברכב כשרשיון הרכב פקע תקופה העולה על ששה חודשים, לקנס בסך ₪ 1200 ולפסילה של שני חודשים על תנאי למשך שנתיים.

ב- 02.03.2012, היינו בתוך תקופת התנאי, עבר הנאשם שוב את העבירה של נהיגת רכב כשרשיון הרכב פקע תקופה העולה על ששה חודשים. דינו נגזר בתאריך 02.07.2012 (תיק 3278-06-12) ונדון לקנס בסך ₪ 700 ולא הייתה כל התייחסות לעונש המותנה, לא בטיעוני התובע ולא בגזר הדין.

בתאריך 05.05.2012, שוב בתוך תקופת התנאי, נהג הנאשם ברכב כשרשיון הרכב פקע תקופה העולה על ששה חודשים. דינו נגזר בתאריך 17.10.2012 (תיק 2633-09-12) בהעדרו. דינו נגזר לקנס בסך ₪ 2500 ולפסילה ע"ת של 3 חודשים למשך 3 שנים ושוב לא הייתה התייחסות לא ע"י התובע ולא בגזר הדין (לשם הגילוי הנאות מדובר במושב זה של בית המשפט) לפסילות המותנות שלא הופעלו.

בתאריך 08.10.2012 נהג שוב הנאשם ברכב כשרשיון הרכב פקע תקופה העולה על ששה חודשים ובתאריך 05.02.2013 נדון בתיק 6500-12-12 לפסילה של 1 חודש, פסילה של 3 חודשים ע"ת למשך 3 שנים וקנס בסך ₪ 1800.

את העבירה נשוא התיק שבפנינו עבר הנאשם בתוך תקופת התנאי של העבירות נשוא תיקי בית משפט 6232-04-11 ו- 2633-09-12.

בנסיבות האמורות נראה שיש להחמיר בעונשו של הנאשם. הסיבות לקולא הינן מצבו הכלכלי ותו לא ולכן ההקלה צריכה להתבטא בקנס.

השאלה הנשאלת היא האם יכול בית המשפט להפעיל את הפסילות המותנות שלא הופעלו בהליכים הקודמים שהיה צורך להתייחס אליהן שם.

שאלה נוספת: האם התנהגותה של התביעה, שלא הביאה לתשומת לב בית המשפט את עובדת הפסילות המותנות, יכולה להוות שיקול להקלה בעונשו של הנאשם בנושא הפעלת הפסילות במידה וניתן היום להפעילן.

הסנגור מבקש לגזור גזירה שווה מענין הפעלת מאסר ע"ת לענין הפעלת פסילה ע"ת.

על פי תקנה 3 לתקנות העונשין (מאסר על תנאי) ה'תשמ"א - 1985, אם לא ניתן במעמד גזר הדין צו הפעלה או צו הארכה למאסר על תנאי, יש להגיש בקשה לאותו שופט או שופט אחר מאותו בית משפט להפעיל את המאסר המותנה או להאריכו.

הסנגור סבור שלא ניתן להפעיל את הפסילה המותנת בפני מוטב זה של בית המשפט בשלב זה.

לעניות דעתי הסנגור טועה. בפקודת התעבורה יש פרק מיוחד הן בפסילה ובפסילה על תנאי ולהלן סעיף 36 (ה) מפקודת התעבורה:

עמוד 2

"(ה) מי שנפסל על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת כאמור, יצווה בית המשפט

על הפעלת הפסילה על תנאי, ורשאי בית המשפט להורות בצו שהפעלת הפסילה

על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת;

הצו ינתן מבית המשפט שהרשיע את הנאשם בשל העבירה הנוספת והוא יכול

להינתן מאת כל בית משפט המוסמך לדון באותה עבירה".

מכאן שאין צורך להגיש בקשה מיוחדת לבית המשפט כדי להפעיל פסילה על תנאי שבית המשפט שהרשיע את הנאשם בעבירה הנוספת לא התייחס אליה, אלא כל בית משפט הרשאי לדון באותה עבירה יכול להפעיל את התנאי, או להאריכו.

סעיף 36 (ה) מתייחס לשני מקרים: המקרה האחד מתייחס למותב ראשון המורה על הפעלת הפסילה המותנת, או שהפעלתה תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת.

מקרה שני: שבו מותב ראשון שהרשיע את הנאשם לא התייחס לפסילה המותנת ואז כל בית משפט המוסמך לדון באותה עבירה יכול להתייחס לפסילה המותנת, כפי שנאמר במפורש בסיפא של סעיף 36 (ה).

"(ה)"

... .. ;

הצו ינתן מבית המשפט שהרשיע את הנאשם בשל העבירה הנוספת והוא יכול

להינתן מאת כל בית משפט המוסמך לדון באותה עבירה".

יחד עם זאת לאור העובדה שבשלושה מקרים שבהם ניתן היה להפעיל פסילה מותנת התביעה לא ביקשה להפעילה, נוצר מצב שהנאשם יפסל לתקופה ארוכה ביותר ולכן התנהגותה של התביעה במקרה זה יש להביא אותה בין השיקולים לקולא בגזירת דינו של הנאשם.

לאור כל האמור לעיל:

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 5 חדשים.

אני מורה על הפעלת העונש של פסילת רשיון הנהיגה למשך 2 חדשים כפי שנפסק על תנאי בבית משפט תעבורה עכו ביום 27.06.2011 בתיק 6232-04-11;

ועל הפעלת העונש של פסילת רשיון הנהיגה למשך 3 חדשים כפי שנפסק על תנאי בבית משפט תעבורה חיפה ביום

17.10.2012 בתיק 2633-09-12;

סה"כ אני מורה על הפעלת חמשה חודשי הפסילה נשוא שני התיקים דלעיל באופן ששלושה חודשים יהיו בחופף לפסילה שהטלתי על הנאשם היום ושניים במצטבר.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 3000 ₪ וזאת לאור מצבו הכלכלי של הנאשם.

תשלום הקנס בתוך 120 ימים.

הפסילה מצטברת לכל תקופת פסילה שעל הנאשם לרצות. תשומת לב הנאשם מופנית לחובה בחוק להפקיד רשיון הנהיגה או תצהיר בדבר העדר רשיון נהיגה, הסיבות לכך ובליווי מסמכים מאשרים במזכירות בית המשפט לצורך חישוב הפסילה.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שובר תשלום.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ד, 01/04/2014 במעמד הנוכחים.

שמואל יציב, שופט

הוקלד על ידי דליה לינבנד